

den Maade, som han har gjort. Hvem har vel her i Salen med en saadan Styrke som han hævedet den ministerielle Myndighed og den ministerielle Ansvarlighed. (Tscherning: Hør!). Han har altid foreholdt os at give stor Magt med stort Ansvar; han har sagt: giv enhver Minister Magt til i det enkelte Tilfælde at handle for Landet, saaledes som han finder det rigtigt, og kræve ham ogsaa til Ansvar, naar han har handlet urigtig; men hvad gjør han nu? Efterat han den ene Dag har givet Myndighed, vil han den anden Dag binde Hænderne paa den Minister, som han gav Myndigheden; er det en rigtig Maade at give Myndighed paa? Man har givet denne Myndighed og man vover ikke at træde frem og sige til Ministeren: Du har baaret Dig urigtig ad og misbrugt Myndigheden. Man siger derimod: Sæg, vil binde Ministerens Haand, men jeg vil ikke drage ham til Ansvar for det eneste Sted, hvor jeg lovlig kan drage ham til Ansvar, det er dog den stærkest mulige Modsigelse, den ærede Rigsdagsmand gjør sig skyldig i. — Men jeg tilstaaer, at endnu mere har den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blighen-Finecke) overrasket mig. Det ærede Medlem har blandt mange Andre modtaget Takadresse fra den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), han blev taltet som den, der først har indbragt denne Sag her i Salen, og virket til, at Folk fik Dinene op. Jeg misunder ikke den ærede Rigsdagsmand den Tak, han saaledes har faaet, men jeg vil tilstaae; jeg misunder ham endnu mindre den Stilling, han indtager i denne Sag. Naar var det, den ærede Rigsdagsmand bragte denne Sag paa Bane? Det var, efterat han nylig var fratraadt et Ministerium, der havde forelagt os den Lov om Reservecapitalen, som nu er gjældende. Naar den ærede Rigsdagsmand som Lovens Mand, som den, der sølte dybt Inbignation over, hvad der er skeet, og som kjendte det, der var skeet, meente, at Rigsdagen var opfordret til, at tage sine Forholdsregler, var det da ikke dengang Dieblisset at træde frem og foreholde Rigsdagen, hvad der var skeet, opfordre den til, at holde inde og tage Bestemmelser i Reservecapitalloven, som kunde være hindrende, og som kunde støtte

ham i den Anskuelse, han meente var rigtig; men istedetfor at gjøre dette, ventede han, indtil Contracten ikke blot var heelt afsluttet, men indtil dens Udførelse var paabegyndt, og traadte da frem med en Kritik som denne, med Vaand som disse og med Forsøg paa at føre Rigsdagen med sig, for at tilbagetrænge den Lov, som han ikke tidligere har gjort et Skridt til at forhindre Udførelsen af. Er det rigtigt, er det statsmandsmæssigt, er det forsvarligt?

Jeg troer ikke, at det er muligt, naar man vil see hen til, hvad Loven om Reservecapitalen og Reservecapitalloven virkelig indeholder, med Skin af Grund at optræde paa den Maade, som skeet er. Men lad os nu see Sagen fra en anden Side. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds sagde: Jeg har den største Agtelse for de Mænd, der have handlet i denne Sag; jeg troer, at det Samme er Tilfældet med alle Medlemmer her i Salen — maaskee med Undtagelse af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der udtalte sit „maaskee“ — ellers har jeg kun hørt eenstemmige Erklæringer om, at disse Mænd ere i den Grad hæderlige, at der ikke kan være Tale om, at de jo have handlet efter bedste Overbeviisning, om de end have handlet paa en Maade, man ikke kan billige. (S. A. Hansen: Jeg har Intet sagt i den Retning!). Desværre for den ærede Rigsdagsmand, naar han ei har gjort det (Afbrydelse af Tscherning). Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) siger: De have handlet med Mangel paa Skjønsonhed; ja, det er altid vanfølsomt at bedømme, hvorvidt der er handlet med Skjønsonhed eller ikke. Jeg tilstaaer, der kan være berettiget Tvivl, om denne hele Forholdsregel, der her er Tale om, er finantseel heldig eller ikke. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke udførlig skal indlade mig paa, det foreligger egentlig ikke her (Afbrydelse af Tscherning). Det ærede Medlem maa hellere lade være at afbryde mig, det trækker kun Forhandlingerne ud. Spørledes stiller Sagen sig, hvad „Skjønsonheden“ angaaer? Vi havde vedtaget en Lov, og Indenrigsministeren gjorde et Forsøg paa at gennemføre den; der mødte en Entrepreneur,